

Udateret

FACTS

Document type:
Note

Archive:
Mappe 38 nr. 24

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

9de Fredag den 1ste Decbr

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 38. Nr. 27

Gjör Begjæret for D^{en} Husholdning!

Dette Ord er hiitit de eneste i Dagens Evangelium, hvorom de Skrifftbøger endnu har kunnet blive enige, thi jaafraat man spørger om, hvad Herrens Mening var med det Tale, saa var den idetmindste ^{hellig} Meninger derom, og det nyttede dog flit ikke Menigheden at vide, at det var et verdsligt Husholdnings Begjæret, som Herren fremstillede sine Disciples til Efterlysning, naar man dog flit ikke kunde forlænge om hvornår det var de christelige Husholdere ved Herrens Guds Kirke og skulde efterligne den færdigste ^{hellig} Husholdning.

Tro vi imidlertid at Herrens og Sanktens Ord er en og den samme, og at det er hans Indflydelse vi have af den hellige Skrift at takke for, da maa vi ogsaa prøve: heel og holden er nyttig til Lærdom til Rom's (R) til Rethorik og til Ordre og i Rethorik, ja Guds Kæmpet kan bli velst, uden net til al god Gjerning og, at følgende maa skyldes Læse hos de Skrifftbøger selv, naar enten Dagens Evangelium eller nogen anden Delt af Apostel-Skriften findes ubrugt for Læse eller Menighed.

Jaafraat vi derfor ogsaa Læse kanke til at det Ord som Herren bruger baade om Husholdens og sine Disciples Guds og Kæmpet sigende er det som vi paa Dagle kalde Husholdning, men hvad

vi kaldes ubestændigt, "himaligt Guds", da jeg vi det
hvad det er, Herren vil indspare sine Disciple,
sine menneskelige Husholdere over Guds, mange
deres betragt, nemlig at de, om de vare kloffe, endog
for deres egen Skyld mætte vare gavmilde dermed,
og det for naar de besygtles for at indle gæster
dermed for det er på den høie Tid at de kaldes
til Begæret og afføder fra Husholdningen.
I Ch. X. dette er ganske sjældent Herrens Mening
med Dagens Evangelium, thi den Husholdning
som blev Herrens Apostle og første Disciple betragt
og som betraes alle de følgende Løvere i Menighed, efter
deres Tro og Gaver skal, som og er jo altid en Guds
Husholdning, hvorefter det i alle gisler om et
spør, men om at efterligne den Herrens og Faders som ikke
spører sine Enebørne, og som heller vil give end tage,
for is skal give med begge Hænder af den uadskillige
Rigdom, og på ud bære til Vordige og Vordige som egne
Børn af den himmeliske Fader som Løvere for det og give oven
Vide og Gode og end regne over Retfærdige og Uretfærdige.
Hvor derfor vare Skriftbøger ikke have kunne fastsætte
sig, at Herren vilde have sine Disciple til at gøre Løvede af
Hverens Børn, der forger gætt for sin Fremtid på sin Herrens
Bekræftelse, da var det adskilt fordi de oppe her forblandede
Husholdningen under Skaden med dem under Løven, thi
netop Løven blev som det er, at Husholdningen under Løven, hvor
Kaldet det er at opkræve Løst og indbringe Gjæld, bliver utro,
når han udgiver eller eftergiver det Mindste uden sin Herrens
Tilladelse, og bliver dobbelt strafværdig, når han gør sig selv
Fordel dermed, Lige for blæst er det, at Husholdningen under
Kaldet, hvor Kaldet det er, selv betyde at gøre mange nye
ved at give overflødig i sin Herrens Navn og på hans
Bekræftelse, han er kun to seer kun gøre det, når han
giver alle dem, som bede, og vender sig aldrig for dem som vil

laene, for at, naar han skal gjøre Næggeskab for sine Hensholdsling,
da faar han Roen, efter som han har aegret med sit Sind, og
som daft, naar han som den uenglelige Tjener har gravet sit Sind
i Guden af Frygt, som han siger, for den store Hæder.

Denne urimelige, selvgjorte Frygt for den Herres Strænghed,
som i Sænkhed er Næsten selv, den er det da ogsaa netop, som
Herren vil forjage fra sine Disciple ved at indskærpe dem, at
den Gjernlighed, som er deres Pligt i Næstens Tjeneste, den
maa de ikke alene gøre for Guds Skyld, men, naar
de ikke vil have den Næsten som Sjæls Børn at gøre
gode Gjernheder og indstrikke den for sig selv som
umuligt, for deres egen Skyld, da de ikke maa vente
at faa enig Løn for timeligt Dagsværk, men kun
den fine Optjelling i de evige Boliger hos gode Herrer
som de vandt. Men kjærlig Omgang og Meddelelse
af al den rigtige Træff hvorved de til det samme ^{til} ~~for~~ sig selv
at Gud, & hvorfor Apostelen Johannes ogsaa skriver, vi
ved at vi en overgang fra Døden til Livet, thi vi
alle Brødre.

I 1. Cor. 15. ogsaa her er det da Kjærlighedens dybde, vel-
signede Kæmmelighed, hvoraf Næstens Ond. ligesom
Næsten og Sænkhedens selv indstrømme, og hvortil det
vender tilbage, som Livets Tilde og Livets Kærl, og
det ikke blot i Tiden, men ogsaa for Guden
ikke blot i Evigheden, men ogsaa i Tidens Løb,
hvi tilkommer Guden Kjærligheden, som aldrig borte-
falder, er ogsaa det evige Liv vidunderligt indtrædt
i ~~den~~ Tiden med Guds Eenheds Løb, som
i Tidens Fylde blev født af en kvinde, og
ved Faderens Levedigjæld. And ved hvem
han udøjer sin Kjærlighed i vore Hjertet. som
træl paa hans eenheds Løb, Vorherre Jesus Kristus,

Jom vi faae Lykke til at elffe hinanden, og
Herren har elffet os, og findes i den indbyrdes
Kjærlighed det evige Liv.

Nar vi derfor i for af vor Alder og af Legems
Swaghet mindes om at den Dag er nær, da vi
ikke lenger kan forestaae Skift, men skal
afsløkke Regnskabet for Husholdningen, da
mindst enden er levende og kjærlig om Herrens
godt gode Raad, at gjøre os mange gode
Venner med de store Skatte, der er os tilmeldt
betruet i Hænder, i Ord og i Skrift. For at
vi skal tage frem naar gammelt og nyt og
derved rigelig følge den gode Herrens Raad, styrke
og glæde hvar en Christen med Brødet fra
Himlen og med Vinen fra Gud Faders egen
Vingard, hvor Herren er det sande Brød
og jo flittige og jorne det, der vi skal føle os
det, at vi skal ikke blive hemsvidt, naar vi
maa fæste det tilmeldte, vi er alt sandelig og lyg-
telig optagne i de evige Bølger, som er den
indbyrdes Kjærlighed, der aldrig bortfalder, men
sammenfæster Guds Menighed i Himmelen og
paa Jorden. De findes vi kun at den der vil
anklatte os for Thoven som de, der forstærker hans Gode,
thi vi veed det er umuligt at være mere gavmild med
Guds Gode end han var og er selv, og vi veed det her ingen
Sted at noget dermed maae sig til. Thi om vi ogsaa vilde
kunne vi dog ikke sandelig og kjærlig vider Gode i O. H. for
det gaver med al Herrens sandelige og kjærlige Rigdom
Ligefrem han selv har sagt med Faderen og Helligaanden, at de
Fætted Faders Børn i Skift, hvor vi Gode den, Herrens Navn
da vender den tilfæste til Herren og hans Tjenest, for den blive kun hertil
som Faders Børn. I Herrens Rige Navn, naar Gode Menighed
hvor Herrens Fader, Kjærligheden og Gode evindeligt! Amen!